

ג'ליון

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויקהל - שקלים
שנת תשפ"ד

גליון
נ"א

שיעורים אין חינוך

דאנערשטאג פֿרשת מקץ, שנת תשפ"ג

• שווערע קינדער

אין אזא צייט קומט ארויס וואס עס ליגט אינעווייניג אינעם מענטש.

שנת תשכ"ח ווען דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו האט געכאפט זיין סטראוק לא עלינו, איז ער שוין געווען אכציג יאר, ער האט געהאט א נס אז ער האט געלעבט נאך עלף יאר ביז שנת תשל"ט; דערצייילט מען אויך אז ווען ער האט זיך צוריק אויפגעוועקט האט אים דער דאקטער געגעבן א פעדער ער זאל עפעס שרייבן, האט ער געשריבן די ווערטער: "אנכי ה' אלקיך".

זעט מען וואס א צדיק'ס קאפ איז, דער צדיק טראכט שטענדיג פון 'אנכי ה' אלקיך', אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט, און דאס וויל איהן מען זאל אריין לייגן אין די קינדער, ביי די אינגלעך און מיידלעך, בייטאג און ביינאכט, ביי אידיש און ביי ענגליש, ביים לערנען און ביים שפילן, אין חדר, אויפן באס, ביים נייען, ביים באקן, ביים קאכן און ביים אויפרוימען.

נאר פון דעם דארף מען רעדן! - נאר אזוי ווי מען קען דאך נישט אנכאפן א מענטש און אים זאגן א גאנצן טאג די זעלבע פאר ווערטער: "עס איז דא א באשעפער", "עס איז דא א באשעפער", "עס איז דא א באשעפער", - עס וועט נישט אריין גיין אין אים, און מען וויל דאך אז עס זאל יא אריין גיין אין אים, דארף מען דאס אנטון מיט אנדערע ווערטער, צום ביישפיל, אויב א קינד רופט זיך אן אינמיטן טאג: "איה קען נישט", זאגט מען אים: "דו קענסט יא, בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט קענען".

א צוים, דו קענסט דאך פאררעכטן דעם בריק! - דו קענסט דאך אנהייבן רעדן צו די קינדער פון אמונה?! אז מען רעדט צו קינדער פון אמונה פאלן אוועק אלע פחדים, אלע גייסטישע פראבלעמען.

אנכי ה' אלקיך

עס איז נישט גענוג צו רעדן צו קינדער פון אמונה איין מאל א יאר, עס איז נישט גענוג אויב מען זאגט 'פורים' אז עס איז דא א באשעפער, דאס העלפט נאכנישט; מען דארף דאס חזרון נאכאמאל און נאכאמאל, מען פֿרעדיגט עס אריין אין הארץ אזוי שטארק אז אויב ער וועט זיך אויפוועקן אינמיטן שלאף זאל ער זיך צושרייען: "אייבערשטער!"

דא אין שטעטל איז דא א אינגערמאן וואס האט ברוך השם געהאט א גרויסע נס, ער האט געהאט א געפלאצטע קישקע, און בשעת מען האט אים אפערירט האט ער נישט געקענט צוריק כאפן דעם אטעם, מען האט אים געדארפט ארויף לייגן אויף א רעספערעיטער, ער איז נעבעך געליגן פארשלאפט אין שפיטאל, שפעטער האט מען אים אנגעהויבן אביסל אויפוועקן, ער האט נאכנישט געקענט רעדן, האט מען אים געגעבן א פעדער צו שרייבן, האט ער געשריבן די ווערטער: "איה ווייס אז דער אייבערשטער פירט די וועלט" - דאס האט ער געשריבן ווען ער איז נאך געווען האלב-וועגס פארשלאפן. ווען א מענטש ליגט אין שפיטאל אויף א רעספערעיטער, קען מען זיך נישט מאכן און ספעציעל שרייבן די ווערטער, מיטן חשבון 'מען זאל זען אז איה שרייב דאס'...

מיטן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממשיך מיטן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, דאנערשטאג פֿרשת מקץ, נר ד' דחנכה, שנת תשפ"ג לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

חכמי כעלם

ענק וואוינען אין שטעטל, דער שטעטל איז אן אנדערע וועלט, איה ווייס נישט צי עטץ האלטס מיט וואס טוט זיך אפ אין שטאט; כמעט יעדע קינד האט פראבלעמען, מענטל איז (גייסטישע פראבלעמען), דאס זענען זאכן וואס מען רעדט נישט דערפון אפן, אבער באהאלטענערהייט גייען כמעט אלע קינדער אויף הילף.

איה האב תלמידים אינגעלייט וואס זייער פֿרנסה איז צו דרייוון קאר סערוויס, זאגן זיי מיר: "דער ראש ישיבה ווייסט נישט וויפיל קינדער גייען אלץ צו טערעפי, נינציג פראצענט טריפס פון אינמיטן טאג זענען פון קינדער וואס מען טראגט זיי פון חדר צום דאקטער, צום פסיכיאטער און צום ספעשעליס"ט!"

דאס איז אזוי ווי די מעשה פון כעלם. אין שטאט כעלם איז געווען א בריק וואס אינמיטן די בריק, דארט וואו די קארן האבן זיך געדארפט איינדריען, איז די צוים געווען צעבראכן, קארן פלעגן אריין פאלן אין וואסער, האבן זיי געבויט א שפיטאל נעבן דעם בריק, כדי די אלע מענטשן וואס פאלן אראפ אין וואסער זאלן גלייך האבן א שפיטאל נעבן זיך, מען זאל זיי אפֿשר קענען ראטעווען זייער לעבן... איי, דו קענסט דאך לייגן

• שווערע קינדער

אידישקייט אין רוסלאנד, האבן קינדער אויפגעהויבן זייער האנט און געזאגט אז זיי קענען מעשיות פון אידישקייט אין רוסלאנד וואס זיי האבן געהערט פאר צוויי יאר צוריק פון א מלמד, און א אינגל הייבט אן צו דערציילן מעשיות פון מסירת נפש פון ריבניצער רבי זכותו יגן עלינו, איך האב געקוואלן פון נחת צו זען ווי די מעשיות זענען אזוי שטארק אריין אין די קינדער אז זיי קענען צוויי יאר שפעטער זיך אויפשטעלן און דערציילן די מעשיות פאר א גאנצע פתה, פון ורגיל.

ווען יענער מלמד האט דערציילט די מעשיות האט ער מן הסתם געמיינט אז קיינער הערט אים נישט אויס, און ער געדענקט שוין אפילו נישט אז ער האט בכלל דערציילט די מעשיות, דא זעט מען אז מעשיות פון צדיקים גייען אריין אין די קינדער.

אלע מלמדים און לערערנים מוזן זיך פארקוקן מעשיות פון צדיקים, מען מוז דערציילן מעשיות פון צדיקים; פון דער רבי, פון דער הייליגער בעל שם טוב, פון דער הייליגער רבי ר' אלימלך, פון דער הייליגער רבי ר' זושא, חנוכה קען מען דערציילן די באקאנטע מעשה פון דעם איד וואס דער הייליגער רש"ב פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו האט אים געזאגט ער זאל מיט נעמען אויפן וועג א מנוחה, און ריבערס האבן אים געכאפט און דורך די מנוחה איז ער געראטעוועט געווארן. היינט איז דא אזויפיל מעשה ביכלעך, מען מוז דערציילן פאר קינדער מעשיות פון צדיקים.

דער רבי האט געזאגט: מיין הארץ האט זיך אויפגעפלאמט דורך דעם וואס איך האב אלס קינד געהערט א מעשה פון מיי זיידע דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, איר הערט וואס דא גייט פאר?! דער רבי האט אלס קינד געהערט א מעשה פונעם בעל שם טוב און זיין הארץ האט אויפגעפלאמט צו דינען דעם אייבערשטן!

זיי גייען פירן די מוסד אין צען יאר ארום
די אלע שווערע קינדער וואס מען קען מיט זיי גארנישט טון, קריג זיך נישט מיט זיי, ווייל זיי גייען פירן די מוסד אין צען יאר ארום! איך האב א אינגערמאן וואס איז היינט מענעדזשער אין די מוסד, און

(אויספלאג), קען מען דאס אויסניצן צו מחזק זיין זאכן וואס זענען שוואך, ווי דאס דאווענען אדער 'דרה ארץ', מען זאגט פאר די קינדער: "אלע קינדער וואס דאווענען שיינ גייען מיט קומען צום טריפ", "אלע קינדער וואס גייען זיין דרה ארץ דיג גייען מיט קומען צום טריפ".

מען ווארפט נישט אוועק א קינד!

עס איז נישטא אזא זאך אז "דער קינד האלט נישט ביי גארנישט", מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל טרעפן א וועג ווי אזוי צו מאכן דעם קינד דאווענען.

איך וועל ענק אויסזאגן א סוד, אלס קינד און אלס בחור האב איך אויך נישט געהאלטן ביי גארנישט, איך בין געזיצן אין חדר אזוי ווי אלע געזונטע קינדער, איך האב א גאנצן צייט געקוקט אויפן זייגער צו זען ווען עס ווערט שוין לאנטש און איך וועל שוין קענען ארויס לויפן פון דא. מיר האבן געהאט גאנצעטע פלענער וואו מען גייט יעדן טאג נאך חדר; מיר זענען געווען א חבורה פון קינדער וואס מיר פלעגן זיך צוזאמקומען נאך חדר אין א בעיסמענט, מיר האבן געקויפט א דזשיקסאו (זעג מאשין) און מיר האבן געשניטן העלצער, צו מאכן דערפון פידלען און קרוינען, ווען מיי רבי האט גערעדט פון די גמרא און פון חומש האב איך נישט אויסגעהערט, איז וואס? מען דארף מיר אוועק ווארפן? ברוך השם היינט לערן איך גמרא מיט חומש.

מען ווארפט נישט אוועק א קינד, איך דארף טרעפן א וועג ווי אזוי איך קען מאכן אז די קינדער זאלן יא מיט לערנען.

על כל פנים, איך וויל צוריק קומען צו וואס מיר האבן אנגעהויבן דעם שמועס; דער מוסד האבן מיר געעפנט פאר איין ציל, צו פֿרעדיגן און אריין פֿרעגלען אין די קינדער 'אמונה', אז 'עס איז דא א באשעפער' און 'דער אייבערשטער וועט זיך העלפן'.

מעשיות פון צדיקים גייען אריין אין די קינדער

איך בעט פון אלע מלמדים און לערערנים; מען מוז דערציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים!

נעכטן בין איך געווען אין פתה ה', איך האב גערעדט צו די קינדער, אינמיטן איז אריין געקומען צו רעדן פון דאס

דו קענסט יא!

עס מאכט זיך אסאך מאל ווען א מלמד טיילט אויס צעטלעך צו קאלערן, רופט זיך א קינד אן: "איך קען נישט" און ער געבט א צערייט דעם צעטל... דער מלמד מיינט שוין אז דער קינד איז א 'מחוצף', באַמט איז דער קינד נישט קיין מחוצף, נאר אין זיין קאפ ווייסט ער אז ער קען טאקע נישט, ווייל דאס הערט ער א גאנצן טאג אינדערהיים פון זיינע עלטערן, "דו קענסט נישט", "דו קענסט נישט", "דו קענסט נישט", וועגן דעם ווערט דער קינד אזוי ברויז ווען מען געבט אים א צעטל צו קאלערן, ער טראכט צו זיך: 'וואס ווילסטו פון מיר? דו ווילסט מיר נאכאמאל ווייזן אז איך קען נישט...' דארף דער מלמד זאגן פאר דעם קינד שיינערהייט: "דו קענסט יא", "קוק ווי שיינ דו מאכסט".

א קינד וויל נישט דאווענען

אז א קינד קאלערט ארויס פונעם בילד אדער שניידט נישט גראד דארף מען אים נאכנישט טראגן צו הילף. ברוך השם אז דא טוט מען דאס נישט אבער אין שטאט זענען דא שולעס וואס מען שיקט די קינדער צו ספעציעלע הילף אויב זיי קאלערן ארויס פון די בילד אדער שניידן נישט גראד. מיינע שוועסטערס דערציילן מיר, אז אין די מוסדות וואו זיי שיקן זייערע קינדער, אויב א קליין קינד וויל נישט דאווענען, רופט מען אן די עלטערן אז דאס קינד דארף גיין אויף הילף...

וואס איז אויב א קינד וויל נישט דאווענען?! זיי זענען דאך קינדער, קינדער ווילן נישט דאווענען!

אסאך מאל קומען צו מיר מלמדים זיך אפֿרעדן אז זיי האבן א קינד אין פתה וואס וויל נישט מיט דאווענען, ווען מען הייבט אן דאווענען בלייבט ער קלאצן, זאג איך זיי: "אן ערוואקסענער מענטש וויל אויך נישט דאווענען, נאכדערצו אז ער איז נאך א קינד..." - איי, וואס זאל מען טון? מען זאל אויפהערן דאווענען מיט די קינדער? גיין! דו האסט אן עצה, בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט האבן א וועג ווי אזוי צו מאכן אז די גאנצע פתה זאל מיט דאווענען, קען זיין מיט טיקעטס אדער מיט קענדיס.

אדער קען מען מאכן אזוי ווי מען פארט דאך סיי ווי יעדע סוף יאר אויף א טריפ

• שווערע קינדער

אין חדר, וואס ווען ער קומט נישט אין חדר איז אלעס פיינ... זאלסטו וויסן אז מען האט דיך אויפגענומען נאר פאר דעם קינד! לייג אריין אין אים אייבערשטער, לייג אריין אין אים גוטע מידות.

יעצט שטייען מיר אין די הייליגע טעג פון חנוכה, וואס די יונים האבן געוואלט 'אויסרייסן' אידישקייט, דארפן מיר 'בויען' אידישקייט, בויען אמונה, אריין לייגן אין די קינדער אמונה.

המשך פונעם שיעור וועט קומען מיטן אייבערשטנס הילף קומענדיגע וואך

קומען צו מיר אין פתה ט', האט מען מיך ארויס געווארפן, דער אינגל האט אנגעהויבן צו וויינען א גאנצע טאג און א גאנצע נאכט, ווייל ער האט שוין אזוי לאנג ארויס געקוקט אז ער גייט אנקומען צו א רבי וואס האט אים ליב, און פונקט פארן אריין קומען צו מיר האט מען מיך ארויס געווארפן, איז ער אריין געקומען לערנען אין ישיבה ביי מיר. יעצט זע, היינט פירט ער א מוסד, ער העלפט א מוסד, ער בויט אידישקייט.

אז דו האסט א גוטע ציפעדיגע אינגל

ווען ער איז געווען אין חדר האט קיינער נישט געקוקט אויף אים, מען האט אים געווארפן ווי א באל; איך געדענק ווי שטארק ער האט געוואלט אנקומען לערנען ביי מיר אין חדר, איך האב שוין געהאלטן אן אויג אויף אים ווען ער איז נאך געווען אין פתה ה', איך האב אים אלץ געגעבן גוטע ווערטער; אזוי פלעג איך אלץ טון, איך האב אלץ געגעבן גוטע ווערטער פאר די קינדער וואס איך האב געזען אז מען שטויסט זיך מיט זיי.

למעשה, ווען ער האט געדארפט אריין

בריוון פון הינדער

פונעם ראש ישיבה שליט"א

מעג איך מעביר סדרה זיין אין קלאס בשעת די קינדער דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד און איך האב געוואלט פרעגן אויב איך מעג מעביר סדרה זיין אין קלאס בשעת ווען די קינדער דאווענען, אדער דארף איך האלטן א וואכזאם אויג אויף די קינדער די גאנצע צייט, און איך קען נישט דערווייל אריינקוקן אין א ספר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות מסעי, כ"א תמוז, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, א מלמד איז זייער א חשוב'ע ארבעט, זייער א הייליגע ארבעט, נישטא קיין גרעסערע זאך ווי לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן.

דער רמב"ם פסק'נט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ב): "ואין מבטלין התינוקות, ואפלו לבגין בית המקדש", מען טאר נישט מבטל זיין קינדער פון לערנען תורה - אפילו מען דארף זיי האבן צו העלפן בויען דעם בית המקדש; אינטערעסאנט אז דער רמב"ם זאגט איבער די הלכה נאכאמאל (פרק א' מהלכות בית הבחירה, הלכה יב): "ואין מבטלין תינוקות של בית רבן לבגין", מען טאר נישט שטערן די קינדער פון לערנען, אפילו מען דארף זיי האבן צו בויען דעם בית המקדש; ווערט

מאל זיין חוצפהדיג צום משגיח. דער משגיח איז א חשובער תלמוד חכם וואס העלפט יעדן פון אונז שטייגן, ער איז אפאר מאל אויך אביסל שטרענג און די בחורים מאכן חזק פון אים אדער איגנארירן זיי אים. ער מאכט זיך נישט צוטון, אבער איך זע אז עס שטערט אים עכט? אויך ווען ער שטעלט זיך אויף זאגן א דרשה, קענען זיי זיין חוצפהדיג און ברומען. וויאזוי קען איך זיי מסביר זיין אז זייער אויפפירונג איז נישט גוט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט פדאי דו זאלסט מוסר'ן די בחורים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות סה:): "כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע" אויב מען ווייסט קלאר אז מען וועט זאגן פאר איינעם מוסר און יענער וועט דאס נישט אננעמען - זאל מען נישט מוסר'ן יענעם; זאג זיי נישט קיין מוסר, נישט נאר זיי וועלן נישט אננעמען וואס דו זאגסט, דו וועסט נאך ווערן א חזק צווישן זיי.

דו פיר זיך אויף ווי עס דארף צו זיין און נוצן אויס דייער יונגע יארן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב:): "ינקותא פלילא דברדא", די יונגע יארן איז ווי א קרוין פון שיינע רויזן; אז מען נוצט אויס די יונגע יארן ווי עס דארף צו זיין איז די גאנצע לעבן

געברענגט פון צדיקים אז דאס איז צוויי באזונדערע זאכן, דער רמב"ם לערנט אונז צוויי דינים, איינס אז קינדער דארפן לערנען תורה יעדן טאג און טארן זיך נישט מבטל זיין פאר גארנישט, דאס איז אן הלכה אין הלכות תלמוד תורה, צווייטנס ווי אזוי בויט מען אויף דעם בית המקדש? דורך לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן, די הלכה איז אין הלכות בית הבחירה.

א מלמד טאר נישט איבערלאזן די קינדער און ארויסגיין פון פתה, אבער אז מען איז אין פתה און די קינדער דאווענען אדער חזר'ן וואס זיי לערנען - מעג דער מלמד לערנען אדער זיך מתבודד זיין. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

... (עצתו אמונה פרשת דברים תשפ"ג)

ווי אזוי קען איך אויפקלערן מיינע חברים נישט צו זיין מחוצפים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך זע אייביג ווי דער ראש ישיבה העלפט בחורים מיט אלע סארט פראבלעמען, אפשר וועט איר מיר אויך קענען העלפן.

איך בין א חסיד'ישער בחור, אין א חסידישע ישיבה, מיט גוטע חברים חשובע איידעלע בחורים. מיין פראבלעם איז אז זיי קענען אסאך

נאכדעם ווי א קרוין. נאך זאגן חז"ל (שם):
"ווי לה לחדא דאזלא ולא אתיא", וויי פאר
די שיינע יונגע יארן וואס גייען אוועק און
קומען נישט צוריק; נוץ אויס די יונגע יארן
אין ישיבה מיט תורה און תפלה.
געב אכטונג קיינמאל נישט וויי צו טון
א צווייטן - נישט קיין חילוק א בחור, א
משגיח אדער דער וואס רוימט די ישיבה.
אז דו וועסט רחמנות אויף אנדערע וועט
דער אייבערשטער רחמנות האבן אויף דיר.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט
האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(עצתו אמונה פשת עקב תש"פ)

מעג מען אויסלערנען פאר קינדער צוריק צו שלאגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חיזוק און
הדרכה, ספעציעל וועגן חינוך הילדים, אלס א
מאמע צו מיינע טייערע קינדערלעך העלפט
מיר דאס זייער אסאך ארויס, און צוביסלעך
כאפ איך מער און מער ווי אזוי מען דארף רעדן
און האנדלען מיט די קינדער.

איך האב געהערט א שיעור וואס דער ראש
ישיבה שליט"א האט דערציילט איבער א
פעשע אינגל וואס האט געזאגט פאר מוהרא"ש
אז קינדער טשעפען אים, און מוהרא"ש האט
אים געזאגט אז ער זאל טיילן פעטש, און
פון דעמאלט האט מען אים אויפגעהערט
טשעפען, דער ראש ישיבה שליט"א האט
מסביר געווען אז ווען א קינד האט נישט קיין
זעלבסטזיכערקייט לאזט ער זיך טשעפען און
שלאגן פון יעדן איינעם, און מען דארף אים
געבן די שטארקייט.

איך בין נישט קלאר אין דעם, איז דאס די
וועג בכלליות אזוי אויסצולערנען פאר קינדער,
צום ביישפיל אויב איז דא א מיידל וואס ציפט
בסדר מיין טאכטער, זאל איך אויסלערנען
מיין מיידל איר צוריק צו געבן א ציפ אויב א

צווייטע מיידל טאנצט ארויף אויף איר, זאל זי
איר צוריק טון די זעלבע?

איין טאג האט מיין אינגל מיר דערציילט
אז אנדערע קינדער האבן אים געטשעפעט
און חוזק געמאכט, סתם קינדעריש גערעדט
נאריש, און איך האב אים געזאגט אז ער קען
צוריק טון די זעלבע נאך פאר זיי, ער האט זייער
הנאה געהאט פון דעם געדאנק, מיין שאלה איז
נאר אויב איז טאקע ריכטיג אזוי אויסצולערנען
פאר קינדער, צו נקמה נעמען און שלאגן? עס
זעט מיר נישט אויס ווי דאס איז א וועג ווי א
איד מעג זיך פירן.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר
געבן די ריכטיגע הדרכה אין דעם ענין.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' תברך - יום ג' פרשת מטות
מסעי, כ"ב תמוז, שנת תשפ"ג לפרט קטן
איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אנדאי און אנדאי דארף מען אויסלערנען
די קינדער מידות טובות און נישט טון
נקמה, אבער אז עס קומט א קינד מיט
שלעכטע נאטורן און טרעפט א שנואכע
קינד און טוט אים מזיק זיין - דארף מען
זיך אליין ראטעווען, און עס שטייט קלאר
אין די פוסקים (חשן משפט סימן תכא, סעיף י'): "יש
לו רשות לשני לחבול, כדי להציל עצמו
בו", מען מעג יענעם שעדיגן כדי זיך צו
באשיצן.

אז אייער זון אדער טאכטער דערציילט
טאג נאך טאג אז א קינד טוט אים רודפין
- דארף מען דאס קודם פעסטשטעלן אויב
איז דאס נישט קיין דמיון, און אז מען
זעט אז דאס איז אמת - פרובירט מען
מיט גוטן, אדער רעדט מען צו יענעם
עלטערן, אדער איז מען יענעם משחד
מיט נאשערייען, און אז עס העלפט נישט
- דארף מען אויסלערנען דאס קינד זאל
יענעם געבן טועם זיין פון די מאכלים וואס
ער קאכט.

מוהרא"ש זכות יגן עלינו האט דערציילט,

דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו פון
סאטמער האט אמאל אפגעשטעלט דאס
אויפנעמען די מענטשן, ווען א פרוי איז
אריינגעלאפן מיט א געוויין אז איר מאן
שלאגט איר און דער רבי גערופן דעם גבאי
ר' יוסל אשכנזי ער זאל שוין גיין רופן
איר מאן. ווען ער איז געקומען האט דער
רבי גענומען דעם שטעקן, ער האט אים
אנגעהויבן געבן מכות און געזאגט: "מן
הסתם האסטו נאך קיינמאל נישט פארזוכט
קלעפ, וויל איך דו זאלסט שפירן ווי אזוי
דאס שפירט ווען דו שלאגסט דיין ווייב".

אזוי אויך ביי קינדער, אמאל קען זיין אז
די קינדער וואס שלאגן, ציפן און טשעפען
האבן נאכנישט פארזוכט דעם טעם, דארף
מען זיי דאס געבן צו שפירן.

לערנט אויס אייערע קינדער קיינמאל
נישט טשעפען אנדערע, קיינמאל נישט
וויי טון אנדערע, און אויב איינער האט וויי
געטון אדער געטשעפעט - טאר מען נישט
מאכן קיין נקמה, אבער בשעת מעשה
ווען איינער שלאגט, ציפט - מעג מען זיך
באשיצן.

בעטס דעם אייבערשטן יעדן טאג פאר
גוטע קינדער. מען האט געפרעגט דעם
הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי
ער האט זוכה געווען צו אזעלכע גוטע
קינדער, האט ער געענטפערט: "יעדע
נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון חצות
האב איך אנגעפולט א כוס מיט טרערן, איך
האב געבעטן פאר גוטע קינדער"; דאס איז
דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו ערליכע
דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט
האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת דברים תשפ"ג)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370